

BIULETYN

INFORMACYJNY

NR 62

MAJ 2024 R.

Świąteczne spotkanie

W dniach 12-14 stycznia 2024 r. w Siedlcach odbyły się spotkania Zarządu z członkami Stowarzyszenia przy ich liczным uczestnictwie. W sobotę zaś 13 stycznia odbyło się wspólne spotkanie świąteczno – opłatkowe. Osobom przyjezdnym z dalszych stron zapewniony został 2-dniowy nocleg wraz z wyżywieniem.

Narodowe Święto Żołnierzy Niezłomnych

W dniu 1 marca br. Narodowe Święto Żołnierzy Niezłomnych w Siedlcach rozpoczęła Msza św. o godz. 18:00 w par. Ducha Świętego pod przewodnictwem Bpa Ordynariusza Kazimierza Gurdy w koncelebrze z proboszczem ks. Januszem Wolskim. Na dalsze uroczystości po mszy uczestnicy udali się na Skwer Wileński pod pomnik żołnierzy V i VI Brygady Wileńskiej AK poległych i zamordowanych w okresie lat 1944-1953 przez komunistyczną bezpiekę.

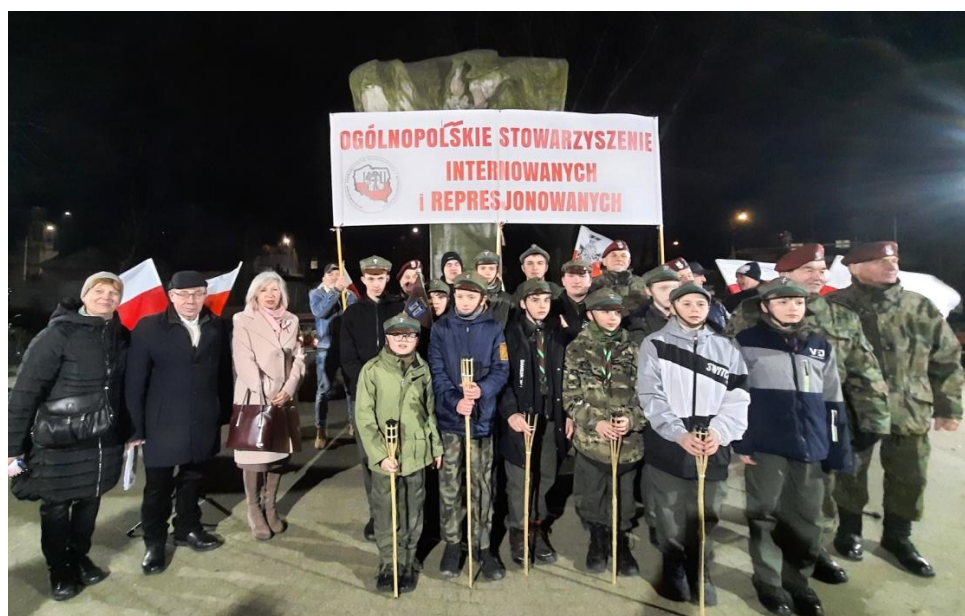

Organizatorem uroczystości było Stowarzyszenie i siedlecka „Solidarność”

Lewicowy natomiast prezydent Siedlec Andrzej Sitnik "uroczystości" organizował na *cmentarzu wojennym*, gdzie chowano żołnierzy niemieckich i bolszewickich, a pośrodku stoi pomnik z pruskimi krzyżami upamiętniający niemieckiego gubernatora wojskowego generała Maxa von Wallenberga.

Przykre jest to, że w "imprezie" tej uczestniczy - zamiast przy pomniku wileńskim, młodzież szkolna i wojsko z 18 Dywizji Zmechanizowanej stacjonującej w Siedlcach chyba, że to jest znowu LWP. Na tym "wojennym cmentarzu" nie ma mogił Żołnierzy Niezłomnych.

W przeddzień 3 maja

W dniu 11 kwietnia 2024 r. w Urzędzie Miasta Siedlce odbyło się spotkanie ws. organizacji uroczystości 3-majowej w mieście, któremu przewodniczył Antoni Jastrzębski. Pierwszy zabrał głos proboszcz par. św. Stanisława ks. Jery Duda. Poinformował zebranych, że staraniem Janusza Olewińskiego parafia w dniu 3 maja zostanie uhonorowana medalem „Pro Bono Poloniae”. Przewodniczący Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Internowanych i Represjonowanych J. Olewiński zabierając głos powiedział, że po wprowadzeniu stanu wojennego to parafia św. Stanisława była dla mieszkańców Siedlec i okolic „lokalnym Żoliborzem” promieniującym patriotyzmem. Za tę postawę, jako jedyna

w Polsce parafia została wyróżniona medalem „Pro Bono Poloniae”. Uroczystość uhonorowania zaplanowana została na dzień 3 maja. Z tej racji w roku bieżącym miejskie uroczystości 3-majowe winny odbyć się właśnie w tej parafii. Ku zaskoczeniu prowadzący spotkanie Antoni Jastrzębski powiedział, że to jest wewnętrzna sprawa parafii. Wtórowali mu urzędnicy miejscy (*prezydent miasta był z nadania PO*) oraz niestety b. przewodniczący Rady Miasta z PiS-u Henryk Niedziółka. Argumentowano to m.in., że w kościele śp. Stanisława będzie bardzo niebezpiecznie, jest „za mały” i mieszkańcy z będą oburzeni z powodu braku parady!!!. Bezcelnością było stwierdzenie, że wyróżnienie parafii za patriotyczną postawę w okresie totalitarnego systemu, to nie jest sprawa miasta, tylko wewnętrzna parafii! Dziś już wiemy, że było to z góry ukartowane, czego potwierdzeniem było publiczne wystąpienie byłego w-ce prezydenta miasta Roberta Szczepaniaka: „Tak ułożył się kalendarz wyborczy, że dzisiejsze święto pokrywa się prawie idealnie z zakończeniem kadencji przez prezydenta miasta Siedlce Andrzeja Sitnika (*PO*) i mojej pracy, jako zastępcy prezydenta miasta...”. Prawie nic o święcie 3-majowym, za to wiele o rzekomych dokonaniach ustępującego lewackiego zarządu miasta ([por.https://www.tygodniksiedlecki.com/na-goraco/siedleckie-obchody-233-rocznicy-konstytucji-3-maja/](https://www.tygodniksiedlecki.com/na-goraco/siedleckie-obchody-233-rocznicy-konstytucji-3-maja/)). Widocznym jest, że interes PO nie ma nic wspólnego z patriotyzmem – dla nich ważne są igrzyska z wykorzystaniem kościoła do swoich interesów. Zlekceważono wieloletnią działalność patriotyczną parafii św. Stanisława na rzecz odzyskania suwerenności Polski. Dobrze, że już odeszli w niepamięć...

Jedyna taka parafia...

W dniu 31 stycznia 2024 r. Stowarzyszenie skierowało do Urzędu Kombatantów wnioszek o odznaczenie medalem „Pro Bono Poloniae” parafii św. Stanisława Biskupa i Męczennika w Siedlcach. Odznaczenie to przyznawane jest w uznaniu szczególnych zasług w upowszechnianiu wiedzy o historii walk niepodległościowych, krzewieniu postaw patriotycznych w polskim społeczeństwie, a także kultywowaniu oraz popularyzacji poza granicami Kraju wiedzy o tradycjach niepodległościowych. To właśnie ta siedlecka parafia na to wyjątkowe wyróżnienie sobie zasłużyła.

WNIOSEK

o nadanie odznaki okolicznościowej *MEDAL PRO BONO POLONIAE*

Nazwisko (lub nazwa osoby prawnej)	Imię
Parafia Rzymsko-katolicka pw. św. Stanisława Biskupa i Męczennika	X
Imię ojca	Data urodzenia
X	X
Adres do korespondencji	
08-110 Siedlce ul. Floriańska 3	
Uzasadnienie wniosku	
Śledząc od zarania dzieje naszej Ojczyzny znajdujemy w nich pieczęcie odcisnięte życiem parafii i kapłanów w nich posługujących. Miasto Siedlce ma taką parafię, która swoją pracę duszpasterską w okresie komunistycznego zniewolenia poświęciła dla dobra Ojczyzny promieniując wiarą i patriotyzmem daleko poza swoje granice. Był ks. prałat Mieczysław Łuszczynski. To ta parafia z ramienia Kościoła Siedleckiego nawiązała za pośrednictwem Janusza Olewińskiego kontakt z nowopowstałą „Solidarnością” w 1981 r. Współpraca Kościoła z „Solidarnością” wydała przeobfite owoce jeszcze w okresie jawnej działalności związku. Kiedy w Polsce w dniu 13.12.1981 r. nielegalnie wprowadzono stan wojenny, parafia św. Stanisława szeroko otworzyła swoje wrota polskiej kulturze narodowej. Pierwsza manifestacja religijno-patriotyczna miała miejsce w dniu Święta Niepodległości 11.11.1982 r. Władze uznały wówczas odprawioną tego dnia Mszę św. za „nielegalną”. A msze w intencji Ojczyzny odprawiane były w ważne dla Polaków wydarzenia: w dniach 3 Maja, 31 Sierpnia, 13 i 16 Grudnia zamawiane przez różne stany, duszpasterstwa i zakłady pracy. W homiliach podkreślano, że „pokolenie „Solidarności” toruje drogę pokoleniom następnym podobnie, jak to czynili nasi ojcowie przez całe pokolenia wcześniejsze walczący o wolność Ojczyzny, przez co robili przejście dla pokoleń następnych”. W tej parafii cyklicznie odprawiane były msze w intencji więźniów politycznych, nabożeństwa stanowe m.in. dla młodzieży, kolejarzy, nauczycieli, rolników, pracowników łączności, służby zdrowia za pomyślność Ojczyzny. Tutejsi księża obejmowali posługą zakłady pracy, pełniąc tam funkcje kapłanów. Tutaj rozprowadzana była patriotyczna literatura II obiegu na spotkaniach środowiskowych różnych grup społecznych. Ks. proboszcz sam interesował się tymi wydawnictwami, zaopatrując bibliotekę parafialną w te książki. W parafii tej ks. Biskup Ordynariusz Jan Mazur w marcu 1984 r. powołał do życia studium Nauki Społecznej Kościoła. Siedlecka parafia św. Stanisława otworzyła na oścież drzwi kulturze narodowej organizując m. in. dni kultury chrześcijańskiej. Tu spotykali się licznie rolnicy i robotnicy w swoich duszpasterstwach, młodzież szkolna i akademicka ze swoimi kapłanami, nauczyciele, kolejarze i wiele, wiele innych środowisk. Oprócz uroczystych mszy okolicznościowych, odbywały się przeróżne pogadanki, dysputy i spotkania historyczne, polityczne, społeczne, na które na spotkania z mieszkańcami zapraszano znanych polityków z opozycji antykomunistycznej i historyków. Do parafii przybywali znani aktorzy scen polskich, zespoły i chóry artystyczne przyciągający tak wielkie tłumy, że nie wszyscy mogli pomieścić się w świątyni. Z promieniującej na okolicę parafii tętniącej przebogatym życiem przepojonym duchem patriotycznym i religijnym uczestnicy tych wydarzeń chłonili wiedzę z zakresu wiary i polskości. Tu każdy czuł się prawdziwie wolnym, pomimo, że w okolicach kościoła zawsze ustawiano szczerlnym kordonem sotnie SB, MO i ZOMO uzbrojone w pałki, gaz, pistolety, armatki wodne, pojazdy milicyjne i więzienne budy. Po zamordowaniu ks. Popiełuszki w gablocie informacyjnej parafii eksponowane były kolorowe fotografie zmasakrowanego ks. Jerzego. Pod tablicą upamiętniającą męczeńską śmierć ks. Popiełuszki widniał też transparent z cytatem z Pisma Świętego „<i>lecz duszy zabić nie mogą</i>”. Zawsze pod tą tablicą ułożony był krzyż ze świeżych kwiatów i paliły się ciągle znicze. Z tego powodu były ogromne naciski władz	

na ks. Biskupa Ordynariusza i proboszcza, aby wszystko to usunął. SB ciągle groziło „zrobieniem porządku w parafii”. Domagano się bezskutecznie od ks. Biskupa zlikwidowania, jak określano „prowokacyjnego i politycznego wystroju świątyni”. Informowano zarazem, że księży z parafii św. Stanisława krytykują wymiar sprawiedliwości i władze oraz że wszystkie kazania są nagrywane nie tylko przez, SB, ale też, jak mawiano, przez „zwykłych” oficerów milicji. Organizowane przez parafię pielgrzymki jak np. z Siedlec do Sokołowa Podlaskiego SB określało, jako „nielegalne i bezprawne”. Za przekaz wiary i patriotyzmu na ks. Proboszcza kierowano skargi do Kurii i do samego Biskupa Ordynariusza, zaliczając do „ekstremistów” proboszcza i wikarych tam posługujących. Księża tej parafii, a szczególnie proboszcz za swoją nieugiętą postawę w obronie praw Boskich i ludzkich byli szczególnie dotkliwie szykanowani. Ks. proboszcz otrzymywał różne pogróżki listowne i telefoniczne, był zastraszany i inwigilowany. Grożono mu pobiciem, a także śmiercią, jeśli nie zaniecha „nielegalnej działalności antysocjalistycznej”. W tej parafii odważnie głoszone były patriotyczne kazania broniące najpierw żołnierzy AK i Polskiego Państwa Podziemnego, a potem prześladowane następne pokolenie „Solidarności. Odbijające się uroczystości religijno-patriotyczne każdorazowo gromadziły wielotysięczne tłumy wiernych mimo licznej „asystry” służ milicyjnych. Za tę postawę, władze PRL wielokrotnie szantażowały proboszcza procesami sądowymi. Usiłowano też skompromitować księdza przez różne prowokacje. I pomimo tych wszystkich szykan parafia ta w latach 80-tych była dla tutejszej społeczności „lokalnym małym Żoliborzem”. W roku 1989 parafia udostępniła swoje pomieszczenia dla odradzającej się w mieście „Solidarności”.

Nasz katolicki Kościół w historii Narodu odgrywał zawsze rolę jednoczącą wysiłki wszystkich Polaków, zwłaszcza wtedy, gdy był zagrożony nasz byt narodowy i nasza kultura. Nie było Kościołowi obce dobro państwa, jego niepodległość, suwerenność i bezpieczeństwo. W ciągu lat Kościół w Polsce odgrywał niepoślednią rolę w integrowaniu społeczeństwa, zwłaszcza w najtrudniejszych chwilach. Kościół zawsze kierował się polską racją stanu. Zawsze był ściśle związany ze społeczeństwem, z Narodem. Trudno sobie nawet wyobrazić, co by było, gdyby w Polsce zabrakło Kościoła katolickiego. Taką właśnie rolę przez całe lata pełniła parafia św. Stanisława Biskupa i Męczennika w Siedlcach.

Jesteśmy wdzięczni Parafii św. Stanisława za niestrudzone krzewienie wiary i patriotyzmu, za ofiarność oraz niezwykle zaangażowanie w kształtowaniu wielu sumień, bezkompromisową obronę praw ludzkich i Boskich, a także dodawanie nam sił do walki ze złem. Parafianie i mieszkańcy miasta są dumni, że mają u siebie taką parafię.

Za trud i wysiłek ks. Prałata Mieczysława Łuszczyńskiego byłego proboszcza parafii św. Stanisława w Siedlcach, na wnioski Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Internowanych i Represjonowanych: Prezydent RP przyznał „Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski”, Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego honorową odznakę „Zasłużony dla Kultury Polskiej”, Minister Edukacji Narodowej „Medal Komisji Edukacji Narodowej”, Biskup Polowy WP „Medal Błogosławionego ks. Jerzego Popiełuszki”, a Rada Miasta Siedlce nadała ks. proboszczowi M. Łuszczyńskiego tytuł „Honorowego Obywatela Miasta”. W podziękowaniu za niestrudzone krzewienie wiary i patriotyzmu, za ofiarność oraz osobiste zaangażowanie w kształtowaniu sumień, bezkompromisową obronę praw ludzkich i Boskich, a także dodawanie sił do walki ze złem, Ogólnopolskie Stowarzyszenie Internowanych i Represjonowanych ufundowało pięknie wykonany graweron, który wręczony został ks. Proboszczowi w styczniu 2004 r.

Obowiązek względem własnej Ojczyzny parafia wypełniła z największą gorliwością, poświęceniem, starannością i sumiennością.

Występujący z wnioskiem

31.01.2024 r.

data

**Ogólnopolskie Stowarzyszenie
Internowanych i Represjonowanych**
08-110 Siedlce, ul. Świątobojńska 4 lok. 1
tel. 504-936-104, KRS: 0000202772
NIP: 621-21-15-635
mail. biuro@internowani-represjonowani.pl
pieczęć

PRZEWODNICZĄCY
J. Olewinski
Janusz Olewinski

imię nazwisko i podpis osoby
upoważnionej do występowania z wnioskiem

Adnotacje Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych

Uroczystość wręczenia medalu rozpoczęła Msza św. pod przewodnictwem b-pa Grzegorza Suchodolskiego w asyście proboszcza ks. dr. Jerzego Dudy i ks. Mieczysława Głowackiego w dniu 3 maja 2024 r., i przebiegała w bardzo podniosłej i patriotycznej atmosferze.

W swoim wystąpieniu proboszcz parafii ks. dr. Jerzego Dudy powiedział:

„W ten piękny i uroczysty dzień zgromadziliśmy się na Eucharystii, by oddać cześć Bogu i chwalić Go za dar Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski. By podziękować za opiekę nad Naszą Ojczyzną oraz przeżyć uroczystość wręczenia naszej parafii Medalu "Pro Bono Poloniae" przyznanego za zasługi w dziele krzewienia wartości religijno-patriotycznych. Historia parafii św. Stanisława B.M. w Siedlcach to niezwykle barwna opowieść o czasach podniosłych, jak i tragicznych. W niej, jak w soczewce, ogniskują się wydarzenia bardzo mocno związane z dziejami naszej Ojczyzny. Nie tylko te z lat osiemdziesiątych, związane z czasami rodzącej się "Solidarności" i represji komunistycznych, ale długiej prawie 500-letniej historii tej ziemi, tego miasta parafii.

To historia m. in. bohaterskich duszpasterzy oraz wiernych świeckich w XIX w. karanych, więzionych i zsyłanych w głąb Rosji za wspieranie powstań narodowościowych oraz pomoc prześladowanym unitom. To zaangażowanie w tworzenie struktur i życia społecznego-religijnego po 1918 r. w odrodzonej Polsce. To czasy okupacji hitlerowskiej i chociażby wielkiej manifestacji sprzeciwu wobec zła, jakim był zorganizowany 3 lutego 1943 r. w kościele św. Stanisława pogrzeb około 30 "dzieci Zamojszczyzny". Parafianie pamiętają o tych wydarzeniach. To w tym kościele, co roku wspomina się m.in. rocznice takich wydarzeń jak: "Zbrodnia katyńska", "Rocznice wprowadzenia stanu wojennego" czy też "Podpisania Porozumień Sierpniowych". Systematycznie, raz w miesiącu, sprawowane są Msze św. w intencji Ojczyzny. Wierzę, że pamięć - pielęgnowana - kształtuje naszą polską tożsamość, szczególnie tej ziemi i tej parafii”.

W homilii ks. Biskup nawiązał do chlubnych kart Kościoła w dziejach Polski w działaniu dla dobra publicznego czyli w działaniach „pro bono Poloniae”. Powiedział, że dzisiejsza uroczystość jest wyrazem wielkiej wdzięczności

za historię tej wspólnoty parafialnej, bo „to miejsce, które dla naszego miasta było i jest znaczącym w odniesieniu do bardzo wielu ważnych wydarzeń historycznych związanych z walką o odzyskanie przez nasz kraj niepodległości, ale też z formacją religijną i duchową wszystkich, którzy w te działania społeczne i patriotyczne się angażowali”.

Janusz Olewiński przewodniczący Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Internowanych i Represjonowanych w swoim wystąpieniu przedstawił wysiłek i pracę parafii na rzecz krzewienia wiary i polskości:

„Mam zaszczyt pokrótce przedstawić rys historyczny o patriotycznym zaangażowaniu siedleckiej parafii św. Stanisława BM w latach prześladowań komunistycznych tj. w okresie lat 1982 - 1989.

Śledząc od zarania dzieje naszej Ojczyzny znajdujemy w nich pieczęcie odcisnięte życiem parafii i kapłanów w nich posługujących. Miasto Siedlce ma taką parafię, której duszpasterze, przesiąknięci wiarą i patriotyzmem w okresie komunistycznego zniewolenia szeroko otworzyli wrota antykomunistycznej opozycji. Jest to parafia św. Stanisława Biskupa Męczennika z ówczesnym proboszczem śp. księdzem prałatem Mieczysławem Łuszczyńskim. Parafia ta z ramienia Kościoła Siedleckiego pierwsza nawiązała kontakt z nowopowstałą Solidarnością. Po bezprawnym wprowadzeniu w Polsce stanu wojennego w dniu 13 grudnia 1981 r. współpraca parafii z podziemną „Solidarnością” wydała przeobfite owoce.

- Pierwszą Mszę św. w stanie wojennym w intencji ojczyzny i osób pozbawionych wolności odprawiono tu w dniu 11 listopada 1982 r. gromadząc licznie wiernych. Władze mszę uznały za „bezprawną i nielegalną”.
- Msza św. w uroczystość Najświętszej Maryi Panny Królowej Korony Polskiej w dniu 3 maja 1983 r. celebrowana w tej parafii zgromadziła tysiące osób. Po mszy część uczestników udała się pod pomnik T. Kościuszki, mimo filmowania przez Służbę Bezpieczeństwa PRL manifestujących, robienia im zdjęć, co skutkowało skazywaniem na bardzo wysokie grzywny pieniężne, pozbawieniem wolności, pracy i środków do życia.
- W marcu 1984 roku przy parafii ks. Biskup Ordynariusz Jan Mazur powołał do życia Studium Nauki Społecznej Kościoła, w którym w każdy poniedziałek uczestniczyło ok. 150-200 osób.

- W też roku, mimo trwających represji Msza św. 3-majowa zgromadziła jeszcze większe tłumy. Do kościoła przybyło ok. 5 tys. wiernych z miasta i okolicy. Po mszy ok. 2500 osób udało się pod pomnik Kościuszki. Skazywano ludzi wówczas za publiczne modły, które według władz były największym zagrożeniem społecznym – jest to cytat z ferowanych wyroków.
- W kolejnych latach w uroczystościach religijno – patriotycznych uczestniczyło mimo ciągłych represji także tysiące osób.
- Msze w intencji Ojczyzny odprawiano nie tylko w ważne dla Polaków wydarzenia i święta narodowe, ale także w zwykłe dni. W homiliach kapłani wzywali wiernych do „życia w prawdzie i godności nawet jeśliby przyszło za to drogo zapłacić”. Podkreślali przy tym, że pokolenie „Solidarności” toruje drogę pokoleniom następnym, podobnie jak to czynili nasi ojcowie walczący o wolność Ojczyzny w przeszłości. A represje stanu wojennego trwały do 22 grudnia 1989 r. Tego to dnia zwolniono z więzienia ostatniego więźnia politycznego, wielkiego patriotę prof. Józefa Szaniawskiego.
- W parafii tej cyklicznie odprawiane były msze w intencji więźniów politycznych. Odbywały się nabożeństwa stanowe m.in. dla młodzieży, kolejarzy, nauczycieli, rolników, pracowników łączności, służby zdrowia oraz za pomyślność Ojczyzny. Tutejsi księża obejmowali posługą zakłady pracy, pełniąc tam funkcje kapelanów. Tu rozprowadzana była patriotyczna podziemna literatura drugiego obiegu na spotkaniach środowiskowych różnych grup społecznych.
- Aby uniemożliwić mieszkańcom naszego miasta godnie czcić święta narodowe, ówczesne władze Siedlec postanowiły „uwięzić Kościuszkę” poprzez odgrodzenie szczelnym płotem popiersia od reszty skweru. Ponieważ nic to nie pomogło, zwalili popiersie. Nie zraziło to jednak Siedleczan, którzy nadal spotykali się na mszach w parafii, jak też udawali się pod ogrodzenie skweru, zapalając znicze i składając kwiaty. Śpiewano przy tym *Rotę*, *Boże coś Polskę*, hymn narodowy. Nadmienić należy, że pomnik T. Kościuszki był miejscem, gdzie w latach prześladowań i represji, w narodowe święta gromadzili się mieszkańcy Siedlec.

- Tutejsza parafia otworzyła na oścież drzwi również szeroko pojętej kulturze narodowej organizując m. in. dni kultury chrześcijańskiej. Do parafii przybywali znani aktorzy scen polskich, zespoły i chóry artystyczne przyciągając tak wielkie tłumy, że nie wszyscy mogli pomieścić się w świątyni.
- W Kaplicy Matki Bożej Kodeńskiej znajdującej przy parafii spotykało się licznie w swoich duszpasterstwach wiele różnych środowisk.
- Oprócz uroczystych mszy okolicznościowych, odbywały się tu przeróżne pogadanki, dysputy, spotkania historyczne, polityczne, społeczne, na które zapraszano znanych polityków z opozycji antykomunistycznej.
- W koście św. Stanisława odważnie głoszone były patriotyczne kazania broniące najpierw żołnierzy Armii Krajowej i Polskiego Państwa Podziemnego, a potem prześladowane pokolenie „Solidarności”.

Odbywające się uroczystości religijno-patriotyczne każdorazowo gromadziły tysiące wiernych mimo licznej „asysty” służb milicyjnych.

- Ze strony władz i Służby Bezpieczeństwa PRL kierowane były ogromne naciski na Biskupa Ordynariusza. Bezskutecznie domagano się zlikwidowania, jak określano „prowokacyjnego i politycznego wystroju świątyni”. Do „ekstremistów” zaliczano proboszcza i wikarych posługujących w tej parafii, którzy byli szczególnie dotkliwie szykanowani za przekaz wiary i patriotyzmu, za nieugiętą postawę w obronie praw Boskich i ludzkich. Otrzymywali różne pogróżki listowne i telefoniczne, byli szantażowani, zastraszani i inwigilowani. Grożono im pobiciem, a proboszczowi też śmiercią, jeśli nie zaniecha „nielegalnej działalności antysocjalistycznej”. Nazwisko osobnika grożącego śmiercią jest nam znane (*Ryszard Ch.*).

I pomimo tych wszystkich szykan parafia ta w latach 80-tych była dla tutejszej społeczności takim „lokalnym Żoliborzem”.

- Z promieniującej na okolicę parafii tętniącej przebogatym życiem przepojonym duchem patriotycznym i religijnym uczestnicy tamtych wydarzeń chłonili wiedzę z zakresu wiary i polskości. Tu każdy czuł się prawdziwie wolnym pomimo, że w okolicach kościoła zawsze ustawiano szczelnym kordonem sotnie Sł. Bezp., milicji i ZOMO uzbrojone w pałki, gaz, pistolety, armatki wodne, pojazdy milicyjne i więzienne budy.

- W roku 1989 parafia udostępniła swoje pomieszczenia odradzającej się w mieście „Solidarności”.
- Nasz katolicki Kościół w historii Narodu odgrywał zawsze rolę jednoczącą wysiłki wszystkich Polaków, zwłaszcza wtedy, gdy był zagrożony nasz byt narodowy i nasza kultura. Nie było Kościołowi obce dobro państwa, jego niepodległość, suwerenność i bezpieczeństwo. W ciągu lat Kościół w Polsce odgrywał niepoślednią rolę w integrowaniu społeczeństwa, zwłaszcza w najtrudniejszych chwilach. Zawsze kierował się polską racją stanu. Zawsze był ściśle związany ze społeczeństwem, z Narodem.

Taką właśnie rolę przez całe lata pełniła parafia św. Stanisława Biskupa Męczennika w Siedlcach.

Trudno sobie nawet wyobrazić, co by było, gdyby w Polsce zabrakło Kościoła katolickiego.

- Z wniosków Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Internowanych i Represjonowanych, Prezydent RP przyznał ks. Prałatowi Mieczysławowi Łuszczyńskiemu ówczesnemu proboszczowi tej parafii **„Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski”**,

Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego honorową odznakę „Zasłużony dla Kultury Polskiej”,

Minister Edukacji Narodowej „Medal Komisji Edukacji Narodowej”,

Biskup Polowy WP „Medal Błogosławionego ks. Jerzego Popiełuszki”,

a Rada Miasta Siedlce nadała ks. proboszczowi Łuszczyńskiemu tytuł „Honorowego Obywatela Miasta”, nagrodę im. Benedyktowicza oraz Aleksandrię.

- Za niestrudzone krzewienie wiary i patriotyzmu, za ofiarność oraz niezwykle zaangażowanie w kształtowaniu naszych sumień, bezkompromisową obronę praw ludzkich i Boskich, a także dodawanie sił do walki ze złem jesteśmy wdzięczni śp. ks. proboszczowi Mieczysławowi Łuszczyńskiemu i kapłanom posługującym w tej parafii.

To dzięki tym kapłanom, którym błogosławili nasi biskupi doczekaliśmy wolnej i suwerennej Polski.

Parafia ta ma, więc w dziele odzyskania niepodległości ogromne zasługi.

Panu Bogu dziękujemy, że mamy w Siedlcach taką parafię, która obowiązek względem własnej Ojczyzny w okresie zniewolenia wypełniła z największą gorliwością, poświęceniem, starannością i sumiennością. I jesteśmy z tego dumni. Dzisiaj są tu też osoby, które uczestniczyły w tamtych wydarzeniach. Kościół to nie mury tej świątyni, lecz ludzie po obu stronach ołtarza. To właśnie ten żywy kościół walczył przyczynił się do upadku totalitarnego systemu nie tylko w Polsce, ale też w Europie i świecie – i bądźmy z tego dumni, i czerpmy z tego dziedzictwa także i obecnie”.

W uroczystości na zaproszenie Janusza Olewińskiego uczestniczyli: prezydent elekt Miasta Siedlce Tomasz Hapunowicz, poseł Krzysztof Tchórzewski z małżonką, starosta Karoli Tchórzewski z w-ce starostą Małgorzatą Cepek, radny Maciej Nowak, dyrektor delegatury kuratorium oświaty Adam Skup z małżonką, poczty sztandarowe „Solidarności” miejskiej, PKP, Mostostalu i KPN, harcerze Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej, rodzina śp. pamięci b. proboszcza Mieczysława Łuszczynskiego, represjonowani, zaproszeni goście oraz parafianie. Organizatorami uroczystości byli: Grażyna i Janusz Olewińscy oraz proboszcz parafii ks. Jerzy Duda.

W pierwszym rzędzie od prawej: prezydent elekt Tomasz Hapunowicz, poseł Krzysztof Tchórzewski z małżonką oraz Janusz i Grażyna Olewińscy.

Drużyna ZHR

Członkowie Stowarzyszenia ze sztandarem „Solidarności”

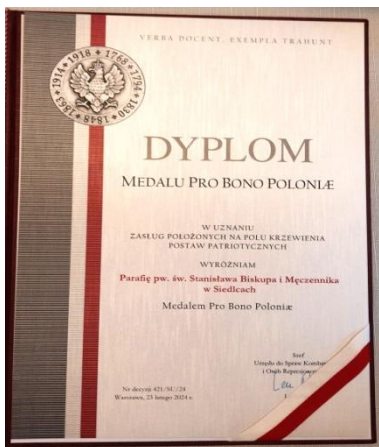

Wystąpienie Janusza Olewińskiego

Płk Mariusz Cichowicz wręcza wyróżnienie proboszczowi parafii

Po uroczystości wspólne zdjęcie na plebani, od lewej: prezydent elekt Tomasz Hapunowicz, poseł Krzysztof Tchórzewski z małżonką, radny Maciej Nowak, przedstawiciel Urzędu Kombatantów płk Mariusz Cichowicz, gospodarz parafii ks. dr Jerzy Duda, w-ce starosta Małgorzata Cepek, starosta Karol Tchórzewski, Grażyna Olewińska, ks. bp Grzegorz Suchodolski, Janusz Olewiński przewodniczący Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Internowanych i Represjonowanych, krewny śp. b. proboszcza M. Łuszczyńskiego, b. dyrektor kuratorium oświaty Adam Skup, krewny śp. b. proboszcza Łuszczyńskiego, ks. Mieczysław Głowacki, kierowca płk. M. Cichowicza.

Biuletyn do użytku wewnętrznego redaguje zespół

Wydawca:

Ogólnopolskie Stowarzyszenie Internowanych i Represjonowanych

08-110 Siedlce ul. Świętojańska 4 lok. 1

tel. 504 936 104

mail:

biuro@internowani-represjonowani.pl

[www: https://internowani-represjonowani.pl](https://internowani-represjonowani.pl)

ISBN 978-83-956523-8-7

Konto bankowe:

Bank Spółdzielczy nr 13-9194-0007-0000-2613-2000-0010 w Siedlcach